

องค์ความรู้มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เรื่อง การแกะสลักกะลามะพร้าว

ประวัติความเป็นมาและรายละเอียดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

มะพร้าว กับวิถีชีวิต : มะพร้าว ถือเป็นพืชพันธุ์ไม้ยืนต้นประเภทใบเลี้ยงคู่อีกชนิดหนึ่งที่ชาวสยามรู้จัก และใช้ประโยชน์มานาน ซึ่งจัดอยู่ในวงศ์เดียวกับปาล์ม (Family Palmaceae) โดยมะพร้าวชนิดที่ใช้บริโภค มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Cocos nucifera* (Linn.) ไม่มีหลักฐานชัดเจนว่า ถิ่นกำเนิดดั้งเดิมของมะพร้าวนั้นมาจากที่ใด แต่การแพร่กระจายของมะพร้าวนั้นจะอยู่ในแถบพื้นที่เขตร้อน และเขตร้อนชื้น โดยเฉพาะในพื้นที่ชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิกและอินเดีย รวมถึงหมู่เกาะต่างๆ จะพบว่าการขยายพันธุ์ของมะพร้าวเป็นจำนวนมาก หลักฐานทางด้านประวัติศาสตร์ในประเทศไทยพบว่า มีการบันทึกเรื่องราวของมะพร้าวอย่างน้อยก็ตั้งแต่ ยุคสุโขทัย ดังปรากฏข้อความในศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหงหลักที่ ๑ ว่า

"เบื้องตั้นนอนเมืองสุโขทัยนี้ มีตลาดปสาน มีพระอนนะ มีปราสาท

มีป่าหมากพร้าว ป่าหมากกลาง มีไร่ มีนา มีถิ่นฐาน มีบ้านใหญ่บ้านเล็ก...."

และ"...ไพรในเมืองสุโขทัยนี้จึงชม สร้างป่าหมากป่าพลูทั่วเมืองนี้ทุกแห่ง

ป่าพร้าวก็หลายในเมืองนี้ ป่าลางก็หลายในเมืองนี้ หมากม่วงก็หลาย

ในเมืองนี้ หมากขามก็หลายในเมืองนี้ ใครสร้างได้ไว้แก่มัน.."

จากข้อความดังกล่าวนี้จึงทำให้ทราบว่าชาวสุโขทัยนอกจากปลูกมะพร้าวไว้ใช้ประโยชน์ในครัวเรือนแล้ว ยังปลูกเป็นพืชสวนในเชิงเศรษฐกิจด้วย ซึ่งสอดคล้องกับหลักฐานที่พบในยุคต่อมา คือ สมัยกรุงศรีอยุธยา ดังข้อความที่ปรากฏในบันทึกของ มองซิเออร์ เดอ ลาลูแบร์ ที่ได้พรรณนาถึงสภาพบ้านเมืองและวิถีชีวิตของชาวกรุงศรีอยุธยา ในช่วงรัชกาลของสมเด็จพระนารายณ์มหาราชไว้ได้ค่อนข้างละเอียด รวมถึงปรากฏเรื่องราวเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากมะพร้าวของชาวสยามด้วย เช่น ชาวสยามนั้นนิยมบริโภคน้ำมันที่ทำจากผลมะพร้าวที่เคี้ยวออกมาใหม่ ๆ ซึ่งแม้จะมีรสขมเพียงเล็กน้อย แต่ก็มีรสชาติดีกว่าน้ำมันที่กรุงปารีส ซึ่งแม้จะเป็นน้ำมันอย่างเลิศแต่ก็มีรสชาติจืดชืดกว่า แต่ข้อเสียของน้ำมันมะพร้าวสยามนั้นคือหากทิ้งไว้นานก็จะเหม็นจนกินไม่ได้

นอกจากนี้ ชาวสยามยังนิยมหุงข้าวด้วยน้ำกะทิจากผลมะพร้าว ใช้น้ำยางหรือเขม่าจากกะลามะพร้าวเผาไฟ ชัดดูและย้อมฟันให้เป็นสีดำ รวมทั้งใช้เปลือกลูกมะพร้าวที่ยังสดอยู่ ฟันเป็นเชือกโยกบาบมะพร้าวที่เรียกว่า Brou ใช้สำหรับผูกใบเรือ เสากระโดง และส่วนประกอบอื่น ๆ ของเรือ แหนเชือกฟันที่มาจากบอ ซึ่งเป็นของหายาก

ในเอกสารคำให้การขุนหลวงวัดประดู่ทรงธรรม บันทึกคำบอกเล่าถึงสภาพของกรุงศรีอยุธยา ก่อน พ.ศ.๒๓๑๐ กล่าวถึงแหล่งค้าขายที่สำคัญเอาไว้เป็นจำนวนมาก ชุมชนใดที่มีผู้คนอาศัยอย่างหนาแน่นและมีการผลิตสินค้า จะเรียกว่า "ย่าน" ส่วนพื้นที่ ที่มีฐานะเป็นแหล่งจำหน่ายสินค้าก็จะเรียกว่า "ป่า" แต่พบว่าบางพื้นที่ ที่มีการระบุไว้ในเอกสารก็มีการกล่าวถึงชื่อย่านและป่าไว้ในแหล่งเดียว ซึ่งอาจจะหมายถึงมีการผลิตไปพร้อมๆกับการจำหน่าย ในบรรดา ย่านและป่าต่างๆ มีข้อความกล่าวถึงแหล่งขายมะพร้าวในเชิงเศรษฐกิจไว้ ดังนี้

"...และในกำแพงกรุงเทพมหานคร มีตำบลย่านร้าน ตลาดขายของสรรพ

ของเป็นร้านชำ ตลาดขายของสดเข้าเย็น ตลาดประตูดิน หน้าพระราชวังขาย

ของสดเข้าเย็น ๑ ตลาดท่าช้าง ขายหมากพลูตรวยเมี่ยงห่อสำหรับบวชนาค

ร้านชำหุงข้าวแกงขายคนราชการ และขายของสดเข้าเย็นในย่านตลาดหน้าวัง

ตรา ๑ ตลาดป่าตะกั่ว มีร้านชำขายลูกแหและเครื่องตะกั่ว ฝ้าย และด้ายขาว

ด้ายแดง ชายของสดเข้าเย้นในตลาดป่าตะกั่วตลาด ๑ ย่านป่ามะพร้าวชาย

มะพร้าวหัวปอก มะพร้าวอ่อน มะพร้าวเผา ๑ ย่านป่าผ้าเหลืองชายผ้าไตร

และจิวร ๑..."

จากข้อความดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความนิยมในการบริโภคมะพร้าวของคนในสมัยกรุงศรีอยุธยา ทั้งนี้น่าจะรวมถึงการซื้อขายเพื่อนำมะพร้าวไปใช้ประโยชน์ในกรณีอื่น ๆ ด้วยเช่น นำไปใช้ประกอบการใช้บน (แก๊บน) ประกอบพิธีบายศรีสู่ขวัญ ประกอบพิธีที่เกี่ยวข้องกับชีวิต นำไปประดิษฐ์เครื่องดนตรี คือ ซอ และงานหัตถกรรมชนิดต่าง ๆ รวมถึงใช้เป็นประกอบเครื่องยาเพื่อรักษาโรคภัยไข้เจ็บ

ปัจจุบันยังคงเหลือร่องรอยหลักฐาน พื้นที่ผ่านการค้ามะพร้าวในสมัยอยุธยา คือถนนป่ามะพร้าวหรือที่คนในเขตเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยาปัจจุบันนิยมเรียกกันในภาษาปากว่า ถนนสาย ๑ เป็นประจักษ์พยานมาจนทุกวันนี้ รวมถึงการสืบทอดวัฒนธรรมทางด้านภูมิปัญญา ที่ชาวสยามใช้ประโยชน์จากกะลามะพร้าวมาประดิษฐ์สร้างสรรค์เป็นงานหัตถกรรมสร้างรายได้ และเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาการแกะสลักกะลามะพร้าว

ภูมิปัญญาการแกะสลักกะลามะพร้าว เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของอำเภอบางปะหัน ตั้งอยู่ที่ ๕๙/๓ หมู่ ๔ ตำบลหันสัง อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีการจัดตั้งวิสาหกิจชุมชนกลุ่มกะลาบ้านกูปอย่างเป็นทางการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นมา โดยมีคุณสมชาย ต้นสน เป็นผู้ริเริ่มก่อตั้ง และดำเนินงานเป็นหลักวิสาหกิจชุมชนกลุ่มกะลาบ้านกูปนี้มีผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าวที่ใช้ศิลปะการแกะสลักกะลามะพร้าวที่มีความสวยงาม ซึ่งปัจจุบันคุณสมชาย ต้นสน ได้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และต่อยอดผลงานใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับความต้องการของผู้บริโภค

การทำผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าวใช้ศิลปะการแกะสลักกะลามะพร้าว ต้องสะสมความรู้ ความสามารถ และต้องใช้ความรู้ ความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ เพื่อทำผลิตภัณฑ์ออกมาให้มีคุณภาพ และมีความสวยงาม เนื่องจากการทำผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว มีขั้นตอนการผลิตต้องใช้ความละเอียด และความอดทน เนื่องจากต้องใช้ระยะเวลาในการทำค่อนข้างนานกว่าจะสำเร็จ

ส่วนช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว ได้นำไปจัดจำหน่ายที่ตลาดหลวงปู่ทวดพุทธอุทยานมหาราช ตำบลบ้านใหม่ อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้มีโอกาสนำไปจำหน่ายในงานโอท็อปต่าง ๆ ที่ถูกจัดขึ้นในประเทศรวมถึงงานขายสินค้าชุมชนของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อีกทั้งคุณสมชาย ต้นสน ยังได้รับเกียรติให้เป็นวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับการแกะสลักกะลามะพร้าว

การแกะสลักกะลามะพร้าว

ขั้นตอนแรกของการแกะสลักกะลามะพร้าว ต้องมีการคัดเลือกกะลามะพร้าวที่มีความสมบูรณ์ ซึ่งคุณสมชาย มีความรู้และความชำนาญเรื่องกะลามะพร้าวเป็นอย่างดี คุณสมชายจึงรู้ว่ากะลามะพร้าวสามารถนำไปใช้ประโยชน์อะไรได้บ้าง พร้อมกับมีพรสวรรค์และความชำนาญเกี่ยวกับงานฝีมือทางด้านแกะสลักไม้ มีความชื่นชอบส่วนตัวเกี่ยวกับศิลปะการแกะสลัก ร่วมกับมีความคิดสร้างสรรค์ ดัดแปลงผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ คุณสมชาย ให้ข้อมูลว่า "มะพร้าวเป็นพืชที่ทุกส่วนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้และกะลามะพร้าวบางชนิดมีลักษณะเด่น และราคาที่แตกต่างกัน เช่น กะลามะพร้าวหัวช้าง จากอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงครามเป็นที่นิยมอย่างมากในการนำมาทำซอ เพราะเป็นกะลามะพร้าวที่มีลักษณะเป็นรูปทรงสวยงาม คล้ายกับรูปหัวใจ ซึ่งแตกต่างจากกะลามะพร้าวชนิดอื่น ๆ และมีราคาสูง

ส่วนแหล่งกะลามะพร้าวที่นิยมใช้ในการแกะสลัก คือ มะพร้าวภาคใต้ จากอำเภอบึงสามพัน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ถือว่าเป็นแหล่งมะพร้าวที่ใหญ่แห่งหนึ่งในประเทศ และส่วนใหญ่การทำซออยู่และซอด้วงจะใช้กะลามะพร้าวแบบปกติ เนื่องจากกะลาหัวช้างมีราคาสูง จะใช้กะลาหัวช้างก็ต่อเมื่อมีลูกค้าสั่งเป็นกรณีพิเศษ"

คุณสมชายต้องไปคัดเลือกกะลามะพร้าวจากโรงงานมะพร้าว โดยคัดเลือกกะลามะพร้าวที่มีลักษณะสวยงาม และสมบูรณ์ โดยมีผู้ขายกะลามะพร้าวที่ติดต่อกันเป็นประจำ เพื่อคัดเลือกมะพร้าวที่จะใช้ทำซอฮู้ ซอด้วง และผลิตภัณฑ์ของกะลามะพร้าว ให้ได้กะลามะพร้าวแคะสลักตลอดทั้งปี

คุณสมชายยังให้ข้อมูลว่า "มะพร้าวเป็นพืชที่ไม่ตกยุค มันสามารถนำมาทำอะไรได้หลายอย่างมาก แต่เราต้องปรับตัวแข่งขันทางการตลาด ต้องคิดสินค้าให้ใหม่ ๆ ตลอดเวลา ลุงมีประสบการณ์จากการไปออกงานขายสินค้าโอท็อปที่เมืองทองธานี ในนั้นเขาจะเรียกลุงว่า"จอมดีไซน์ " เพราะแต่ละปีลุงจะทำผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าวใหม่ ๆ เกิดขึ้นตลอด ข้อเสียเปรียบของผลิตภัณฑ์ คือ พอเราออกแบบสินค้าไปออกงานสมัยก่อนออกแบบเท่าโบราณของเล่นเด็ก ยุคนั้นยังไม่มีใครทำ ลุงได้ออกรายการโทรทัศน์ ถ่ายรูป มีชื่อเสียง คนให้ความสนใจจำนวนมาก เราก็คิดว่าต้องประสบความสำเร็จแน่ พอปีต่อมาไปขายที่เมืองทองธานีเหมือนเดิมที่ลุงเคยออกแบบมีคนทำเลียนแบบเต็มเลย แล้วขายถูกกว่า ที่ลุงขายปีแรกลุงขายตัวละ ๖๐ บาท แต่อีกปีมีร้านขายแบบเราตัวละ ๓๐ บาท เพราะวัสดุทางภาคใต้พร้อมกว่าเรา ต้นทุนถูกกว่า แต่อย่างเราต้องซื้อมะพร้าว ลูกละ ๘ บาท" คุณสมชายจึงคิดว่า ต้องออกแบบผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ตลอด ที่ผู้อื่นไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ คุณสมชายจึงคิดออกแบบผลิตภัณฑ์ที่แคะสลักลวดลายไทย ซึ่งการแคะสลักไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ เพราะงานฝีมือการแคะสลัก ต้องใช้ความชำนาญเฉพาะส่วนบุคคล เช่น การแคะสลักกะลามะพร้าวตาเดียว กะโหลกซอฮู้ ฯลฯ

ผลิตภัณฑ์จากการแคะสลักกะลามะพร้าวอื่น ๆ

การแคะสลักกะลาตาเดียว : คุณสมชาย เป็นผู้ที่มีความรู้เรื่องกะลามะพร้าว และประวัติความเป็นมาของกะลาตาเดียว กะลาตาเดียวเป็นวัตถุดิบกลุ่มรูปแบบหนึ่ง ที่สามารถนำไปไว้บูชา คนสมัยโบราณนับถือ และเป็นความเชื่อส่วนบุคคล เกี่ยวกับเรื่องการบูชาพระราหู ซึ่งคนที่บูชามีความเชื่อว่าอิทธิฤทธิ์ของกะลาตาเดียวที่แคะสลักเป็นรูปพระราหูอมจันทร์ด้านหลังอักขระแบบขอม ที่ปลูกเสกในวันที่เกิดสุริยคราสได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบันมีราคาที่เข้าหาบูชาอยู่ในราคาหลักหมื่นจนถึงหลักแสนบาท

สถานการณ์ปัจจุบันของผลิตภัณฑ์ และการต่อยอดทางธุรกิจ

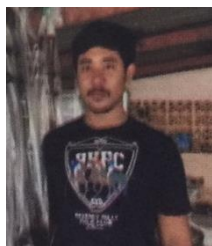
ภูมิปัญญาท้องถิ่นการแคะสลักกะลามะพร้าว ได้ขึ้นทะเบียนเป็นสินค้าโอท็อปของตำบลหันสัง อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๔๖ ทำให้วิสาหกิจชุมชนกลุ่มกะลาบ้านกูปมีชื่อเสียงได้ออกงานแสดงสินค้าระดับประเทศ ณ เมืองทองธานีบ่อยครั้ง แต่ก็มีคนพยายามลอกเลียนแบบสินค้า จึงต้องทำให้ต้องคิดทำผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ตลอดเวลา จึงต้องหาลักษณะเด่นของผลิตภัณฑ์ คือ การแคะสลัก ซึ่งเป็นงานฝีมือเฉพาะส่วนบุคคล จึงต้องเจาะกลุ่มตลาด สำหรับคนที่ชอบงานฝีมือและงานแฮนด์เมด โดยเฉพาะวิสาหกิจชุมชนกลุ่มกะลาบ้านกูปจึงไม่หยุดพัฒนาคิดสินค้าใหม่ ๆ เพื่อตอบโจทย์ลูกค้าที่หลากหลาย วิสาหกิจชุมชนกลุ่มกะลาบ้านกูปได้เปิดร้านจำหน่ายอยู่ที่ ตลาดหลวงปู่ทวด อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลตอบรับค่อนข้างดี นักท่องเที่ยวจากต่างจังหวัด นิยมซื้อกลับไปเป็นของฝาก จึงทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่ง

ปัจจุบันทางวิสาหกิจชุมชนกลุ่มกะลาบ้านกูป ได้เปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามาเรียนรู้การทำซอ และการแคะสลักกะลามะพร้าว เพื่อเป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและเสริมสร้างอาชีพให้กับบุคคลที่สนใจ ซึ่งมีคนสนใจที่จะเรียนรู้การทำภูมิปัญญานี้ แต่ยังไม่มียุติประสบความสำเร็จ เนื่องจากการเรียนรู้ภูมิปัญญานี้ต้องอาศัยเวลาเรียน จนเกิดความชำนาญ บางคนรีบเร่งและสุดท้ายก็ได้ถอดใจ คนที่สนใจต้องมาเรียนรู้พักอาศัยอยู่ที่นี่ แต่ยังไม่สำเร็จ เพราะเป็นงานที่หนัก และต้องทุ่มเทให้กับสิ่งนี้ จึงทำให้ขาดแรงงานที่มีฝีมือเฉพาะทาง คนทำซอฮู้ และซอด้วงในปัจจุบันจึงมีน้อยลงมาก มีแต่เครือญาติที่คอยสืบสานงานเท่านั้น

กรณีปัญหาการแกะสลักกะลามะพร้าว

๑. นายสมชาย ต้นสน อายุ ๕๗ ปี
ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๔ บ้านกูป ตำบลหันสัง อำเภอบางปะหัน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทำกะโหลกขอ แกะสลัก
กะลามะพร้าว กะลาตาเดียว และผลิตภัณฑ์กะลา อื่น ๆ
ติดต่อ ๐๙๒-๒๙๕-๗๑๐๙

๒. นางวิภา สุริยะรังษี อายุ ๕๒ ปี
งานด้านซอฮู้ ซอที่ใช้กะลา เน้นงานด้านประกอบ

๓. นายกฤษณะ สุริยะรังษี อายุ ๒๖ ปี
ผลิตซอฮู้ และซอดัง ทุกขั้นตอน
ติดต่อ ๐๙๘-๘๖๒-๒๑๒๐

การสืบทอดและการส่งเสริมภูมิปัญญาการแกะสลักกะลามะพร้าว

ภูมิปัญญาการแกะสลักกะลามะพร้าว หมู่ ๔ บ้านกูป ตำบลหันสัง อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ และการสืบทอดองค์ความรู้ต่อไป เนื่องจากเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ใช้องค์ความรู้เฉพาะทาง และความชำนาญทางวิชาชีพ จนประสบความสำเร็จในการจัดตั้งวิสาหกิจชุมชนกลุ่มกะลาบ้านกูป ตำบลหันสัง อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การแกะสลักกะลามะพร้าว ต้องอาศัยทักษะการเรียนรู้ ความชำนาญ ความอดทนและความประณีต ในฝีมือช่าง ซึ่งทางวิสาหกิจชุมชนกลุ่มกะลาบ้านกูปได้เปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้าไปศึกษากระบวนการ ขั้นตอน การแกะสลักกะลามะพร้าวให้กับบุคคลที่สนใจได้มีอาชีพ และมีรายได้ แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากบุคคลภายนอกที่เข้ามาศึกษาได้ถอดใจเสียก่อน เพราะการแกะสลักกะลามะพร้าว และการทำซอใช้ระยะเวลาอันยาวนานในการใช้ความละเอียด ความอดทน และความประณีตเป็นอย่างมาก

ปัจจุบันการทำผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มกะลาบ้านกูป เป็นการทำงานของคนในครอบครัวเท่านั้น จึงทำให้ขาดการสืบทอด และการบอกต่อองค์ความรู้ให้กับบุคคลภายนอกภูมิปัญญานี้จึงมีผู้คนรู้จักค่อนข้างน้อย และคนทั่วไปไม่เกิดความตระหนักในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น การแกะสลักกะลามะพร้าว จึงทำให้สถานการณ์ปัจจุบันผู้ชำนาญการทางวิชาชีพ การแกะสลักกะลามะพร้าว เหลือน้อยเต็มที เนื่องจากภูมิปัญญานี้ต้องใช้ช่างผู้มีความชำนาญงานฝีมืออย่างชำนาญการ เพื่อทำผลิตภัณฑ์ออกมาอย่างมีคุณภาพ และมีความสวยงาม

ผลิตภัณฑ์หลักของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มกะลาบ้านกูป เป็นผลิตภัณฑ์การแกะสลักกะลามะพร้าวต่าง ๆ ทางวิสาหกิจชุมชนกลุ่มกะลาบ้านกูปได้มีการคิดพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ขึ้นเสมอ เพื่อเป็นการปรับตัวให้เท่าทันเหตุการณ์ และยุคสมัย ให้ภูมิปัญญานี้คงอยู่ต่อไปได้ และเป็นการตอบโจทย์ความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย เช่น โคมไฟจากกะลามะพร้าว อุปกรณ์เครื่องใช้ภายในครัวเรือน ของตกแต่งบ้าน ฯลฯ นำไปเปิดร้านจำหน่ายที่ตลาดหลวงปู่ทวด อำเภอเมืองราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งได้รับผลตอบรับเป็นอย่างดี

องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการแกะสลักกะลามะพร้าว ควรมีการส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการพัฒนาศาสตร์ความรู้เฉพาะทาง และเกิดกรณีปัญหาเพิ่มมากขึ้น จะทำให้เกิดการตระหนักถึงคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น การอนุรักษ์ดนตรีไทย และความดั้งเดิมในการผลิต ถึงแม้ว่าขั้นตอน

การผลิตค่อนข้างยาก แต่ถ้าหน่วยงานภาครัฐ หรือภาคเอกชนเข้ามาส่งเสริม และประชาสัมพันธ์ จะต้องมีผู้คนสนใจ เข้ามาเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น จนประสบความสำเร็จ ในการเรียนรู้การแกะสลักกะลามะพร้าว เพื่อเป็นศาสตร์และศิลป์ ในการประกอบอาชีพใหม่ สร้างรายได้ให้กับตนเอง ครอบครัว และชุมชนต่อไป อีกทั้งยังเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญา การแกะสลักกะลามะพร้าว ของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มกะลาบ้านกูป ตำบลหันสัง อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้คงอยู่สืบต่อไป

พื้นที่ปฏิบัติมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

- ๕๙/๓ หมู่ ๔ ตำบลหันสัง อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- ช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าวที่ ตลาดหลวงปู่ทวด พุทธอุทยานมหาราช ตำบลบ้านใหม่ อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

รายชื่อผู้สืบทอด / ผู้ครอง / ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหลักในปัจจุบัน

รายชื่อบุคคล/หัวหน้าคณะ/กลุ่ม/สมาคม/ชุมชน	อายุ/อาชีพ	ที่อยู่ (สถานที่ติดต่อ) / หมายเลขโทรศัพท์
➤ นายสมชาย ต้นสน ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๔ บ้านกูป ตำบลหันสัง อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทำกะโหลกขอ แกะสลัก กะลามะพร้าว กะลาดาเดี่ยว และผลิตภัณฑ์กะลา อื่น ๆ	๕๗ ปี	๐๙๒-๒๙๕-๗๑๐๙
➤ นางวิภา สุริยะรังษี งานด้านซออุ้ ซอที่ใช้กะลา เน้นงานด้านประกอบ	๕๒ ปี	-
➤ นายกฤษณะ สุริยะรังษี ผลิตซออุ้ และซอดัง ทุกชิ้นตอน	๒๖ ปี	๐๙๘-๘๖๒-๒๑๒๐

รูปภาพ พร้อมคำอธิบายใต้ภาพ

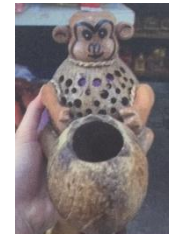
กะลาดาเดี่ยว

กะลาเหยียบกดจุด

บาตรพระจากกะลามะพร้าว

โคมไฟจากกะลามะพร้าว

กะลามะพร้าว

ผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว

บาตรพระ